

Kedves Látogató!

Vendégházam, a **Rúzsfa Vendégház** nem véletlen viseli ezt a nevet, a tanyámtól kb.200 méterre magasodik ez a természeti emlék, ahová a legenda szerint Rózsa Sándor a híres betyár bújt el üldözői elől. Tanyám vályogból épült, körülbelül 80 éves épület, a felújítás során, amit lehetett megőriztünk a régi szép ablakaiból, tetőzetéből, tárgyaiból.

A mai kor elvárásainak és kényelmének biztosítása érdekében modernebb konyhát rendeztünk be a régi falak közé, az udvaron pedig a régi istállót alakítottuk át egy hangulatos nyári pihenővé, ahová eső esetén behúzódva, mégis természetközelen bonyolíthatjuk a tervezett programokat. Kemence található ennek a pihenőnek a sarkában, ahol a kenyérsütés, kalácskészítés fortélyaiba nyerhetünk bepillantást.

Szabadtéri állványon sörgethetjük a bográcsot, megadva a módját egy finom ebéd elkészítésének. A nagy udvarban sátrakat lehet állítani, még így is marad hely a labdajátékok kedvelőinek, hogy a tartalmas ebédet lemozogják, esetleg pig-ponggal, lengőtekével játszanak.

Rúzsfa története

Egyes fák természeti emlékek a magas koruk és tekintélyes méreteik miatt, mások a nemzet történelmével, irodalmával, művészettörténetével kapcsolatban jutottak jelentőséghez.

A Bedő Albert Erdészeti Szakiskola Tanulmányi Erdejének ÉK-i részén, a bajai út mellett a 31-es km-kő közelében évszázados nyárfa díszlik. A hagyomány azt tartja, hogy Rózsa Sándor, a betyárvezér ezen a nyárfán talált menedéket üldözői elől.

A legendás betyár is ezeket a homokfűtta pusztákat járta, a lova hátáról a később róla elnevezett öreg szürke nyár ágai között talált menedéket, miközben a pandúrok továbbnyargaló lovát követték. Más szóbeszéd szerint a betyárok a szürke nyárra aggatott vagy vésett titkos jelekkel tájékoztatták egymást.

Rózsa Sándor híres alföldi betyár volt, aki 1813-ban született Röszkén, és 1841-től rettegésben tartotta az alföldi földesurakat, a gazdák a lovaikat, teheneiket féltették tőle. A szabadságharc idején a katonáskodás több évig tartott, így többen bujdostak, annak reményében, hogy elkerülhetik a besorozást. A természetben élés-a pásztorélet -megtanította az embereket arra, hogyan reagáljanak az őket körülvevő világ nehézségeire. Az akkor élő parasztságot jellemezte az

összetartás, az egymás segítése, sőt a betyárokat is segítették, persze félelemből is bújtatták őket.”
A hívatlan vendég is vendég, úgy kell bánni vele, mint az édes testvérrel...”

A csárdákat a betyárok találkozó és pihenőhelyként használták. Némely csárda föld alatti alagútrendszere megtévesztette a betyárokat üldöző pandúrokat.

Rózsa Sándor 150 fő körüli szegénylegényekből álló csapatával részt vett az 1848-as szabadságharcban is. Neves íróink szépszavú regényei –Jókai Mór, Móricz Zsigmond- is alakítják a sajátos magyar „mitológia” kialakulását –a nehézéletű legények egyszerre harcolnak a földesúr és az idegen katonák ellen, miközben gyámolítják az elesetteket, az özvegyasszonyokat, az éhező kisgyermeket. Emiatt nagyon népszerű volt a nép életében a betyárkirály, ezért sok településen neveztek ki fákat” Rózsa Sándor- fának” de csak néhányról van írásos feljegyzés.

Az alföldi ember Rózsa helyett Rúza Sándort mondott, innen a mi Rúza-fa elnevezésünk is. Maguk is szegénylegények. Betyárok.(betyár társadalom: futóbetyár, kapcabetyár, lókötó, házásó, gyalogbetyár, lovasbetyár v. úribetyár) Rózsa Sándor a szabadságharc leverése után folytatta a betyár-életet, de 1869-ben elfogták és életfogytiglani fegyházra ítélték1878-ban, 65 éves korában, gümőkórban halt meg a szamosújvári börtönben. Természetes halálát a bécsi udvar nem akarta elhinni és tizenhat súlyos bűnöző koponyája között az övét is megvizsgálták. Hermann Ottó egyik írásában említi, hogy semmilyen gonosztevőre valló antropológiai jegyet nem állapított meg a boncolást végző orvos.

Legendák:

- „Ellenséges szellemű helyekről” hajtották el az állatokat Sándorék 1800 juhot, 402 szarvasmarhát, 52 lovat és 63 sertést hajtottak be a verseci táborba. Mindezt egy órával az ütközet után!
- Budapesti Divatlap: „Rózsa Sándor ismét hasznos szolgálatot tett a hazának” azzal, hogy egy 12000 pengőforintos hadipénztárral kereket oldott honvédszázadost Temesvár környékén elfogott, „s a pénztárt megmentette”.
- Fáni és Sándor esete:No, Fáni alágyüsz-e a subámnak?
Nagyon ízlésöm szerint van csinálva!
 - Urad löszök, te mög a feleségöm! Oszt nincs tovább! Pont a végin.
- Újságcikk: „Rózsa Sándor, a puszták híres fia, a rácok ostora; Pesten van, Toldival (korabeli „birokhós”) szokott az utcákon sétálgatni. Mint gondolhatni, bámulóknak nincs hiányában. Kossuthnál tisztelegvén, azt jegyzé meg a kormányelnökről, hogy szépbeszédű ember.”

A végtelen puszták emberéről több vers, népdal is megemlékezik:

Rózsa Sándor az én nevem,
Ösmerős is minden helyen,
Csongrád megye a lakásom,
Hatvan betyár a pajtásom.
(alföldi népdal)

Rózsa Sándor bújdosik az erdőben,
De nem tudja, mikor ér a végére,
Nyárfalevél derékalja, párnája,
Gyöngyharmat a takarózó dunnája.
(népdal-Szaján, Bánát)

